

Убодѣ *м. св.* 1) убью, заколю: Га убодѣ во клѣто гърло. *М. 31.* А он рѣгне у моглуту, та ю убодѣ. *Пс. 11, 137.* Ми дойде да сѣ убодамъ; Та жалъ ми падна на майка, Дека сумъ еденъ у майка. *М. 477.* Тукъ сѣ Неда убодила Овъ нейното клето сѣрце, И на место душа даде. *ib. 174.* Извадил ъстри ножѣве; убол се—айде. *Пс. 19—20, 255.* Гледа като убодено дѣначе (*проколотое рогами*). Сир. гледа умилно, жално. *Ч. 142.* Уще речъ му не дорече стара му майка, Ми пове'а силенъ ветаръ изъ Будинъ града, Го убори баденъ дрео тенко високо, Го убоди Айдутъ Велко сосъ мала мома. *М. 216.* 2) кольну, укою (словомъ): Притури азата можи бы за това, за да убодѣ чорбаджиятъ. *Л. Д. 70 р. 169.* Послѣдните Еленини думи уболе Ивановото честолубие до найголѣмите негови жалбочини. *З. 337.*

Убришѣ *м. св.* **Убрисвамъ** *м. дл.* утру, утираю: Булката стои права, дръжи въ рѣцѣ чениѣ, полива на кръсницѣтъ ливантъ да си умые малко рѣцѣтъ, а друга жена подава пешкыръ на кръсницѣтъ, та си убрисва рѣцѣтъ и пуца въ чениѣтъ жалтичѣж. *Ч. 55.*

Убрусъ *с. м.* платокъ: Да не излегнишъ денъ безъ убрусъ,—, ноке безъ свѣща. *М. 16.*

Убръзѣ *м. св.* ускорю: Къту свирня ся възвыши и убръзи, той започва да играе юнашки. *Пк. 111.*

Убрѣкамъ *м. св.* спутаю, смѣшамъ: Убрѣканото кѣлбо (*der Knäuel*) на нашата судба се расплита. *Рш. 101.*—са, спутаюсъ смѣшаюсъ: Ударихъ казацитѣ отъ вси странѣ сметохъ и убрѣкахъ полцитъ и сами се убрѣкахъ. *Тб. 65.* Натиснахъ ги казацитѣ; убрѣкахъ се редовѣтъ. *ib. 82.*

Убрѣтъ *с. м.* оборотъ, плуга: Послѣ гы врѣга (воловетѣ) и почва да лѣши, то есть, да нарѣжи лѣхы, кои сѣ дълги единъ убрѣтъ и широки двѣ или тры купраы. *Пк. 52—53.*

Убутамъ *м. св.* **Убутвамъ** *м. дл.* собою, сбиваю (*син. избѣж, избѣжамъ*): Отъ сладката суроватка, щото са получава при тия сиренета убуватъ малко масло отъ долне качество. *Л. Д. 1875 р. 98.*

Убѣхтѣ *м. св.* обью: Нейнитѣ мягки рѣчички и нозѣ са убѣхтахъ и попукахъ. *Зк. 107.*

Увалѣамъ *м. св.* **Увалювамъ** *м. дл.* 1) скатаю, скатывамъ: Отъ това тесто увалѣй топчета колкото лешникъ. *Л. Д. 71 р. 236.* 2) зама-раю, мараю: На свиня крой чешпире! Казвать томува, комуто облѣчатъ новы дрѣхы, а той гы увалѣ. *Ч. 189.* Ни една работа не увалѣа рѣцѣ и не почернѣва лице и родъ. *Л. Д. 1873 р. 199.*

Увардѣ *м. св.* сохранию, уберегу: И тѣй единъ вечеръ ми рече, какъ има да ми обади една тайна и мѣ заклѣ да му увардѣ тайната.